

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2016/1450

z dnia 23 maja 2016 r.

uzupełniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria dotyczące metody ustalania wysokości minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 45 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Skuteczna restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja jest tylko wówczas wykonalna i wiarygodna, jeżeli instytucja dysponuje odpowiednimi wewnętrznymi środkami finansowymi do celów pokrycia strat i dokapitalizowania bez wpływu na pewne zobowiązania, w szczególności te wyłączone z umorzenia lub konwersji długu. W dyrektywie 2014/59/UE przewidziano, że instytucje powinny spełniać minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL), tak aby uniknąć sytuacji, w której instytucje w nadmierny sposób zależą od rodzajów finansowania wyłączonych z umorzenia lub konwersji długu, ponieważ niespełnianie MREL wpłynęłoby negatywnie na zdolność instytucji do pokrywania strat i dokapitalizowania, a w ostatecznym rozrachunku – na skuteczność restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (2) Przy ustalaniu wysokości MREL zgodnie z art. 45 ust. 6 lit. a) i b) dyrektywy 2014/59/UE organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu – powinien uwzględnić potrzebę zagwarantowania, że dana instytucja jest w stanie pokryć odpowiednią kwotę strat i uzyskać dokapitalizowanie w kwocie wystarczającej do przywrócenia jej współczynnika kapitału podstawowego Tier I do poziomu wystarczającego do dalszego spełniania wymogów kapitałowych związanych z zezwoleniem i jednocześnie do podtrzymania zaufania rynkowego. To bliskie powiązanie z decyzjami nadzorczymi powoduje, że konieczne jest, aby takie oceny były przeprowadzane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ścisłej współpracy z właściwym organem i zgodnie z art. 45 ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE oraz by w związku z tym organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – w ramach obowiązku organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zasięgnięcia opinii właściwego organu, zgodnie z art. 45 ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE – uwzględniał przeprowadzone przez właściwy organ oceny dotyczące modelu biznesowego, modelu finansowania i profilu ryzyka instytucji do celów ustalania wymogów ostrożnościowych.
- (3) W szczególności ocena niezbędnej zdolności do pokrywania strat powinna być ściśle powiązana z bieżącymi wymogami kapitałowymi dotyczącymi instytucji, a ocena niezbędnej zdolności do przywrócenia odpowiedniego poziomu kapitału powinna być ściśle powiązana z prawdopodobnymi wymogami kapitałowymi, które będą obowiązywać po zastosowaniu strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o ile nie istnieją wyraźne przesłanki, że względu na które straty wynikające z restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy ocenić inaczej niż w przypadku kontynuacji działalności. Podobna ocena jest konieczna do zapewnienia, by MREL był wystarczający do zapewnienia możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli konieczne jest zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji innych niż umorzenie lub konwersja długu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190.

- (4) Zgodnie z art. 45 ust. 6 lit. c) dyrektywy 2014/59/UE organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji muszą również wziąć pod uwagę ewentualność, że pewne kategorie zobowiązań kwalifikowalnych, określone w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i w ocenie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, mogą zostać wyłączone z umorzenia lub konwersji długu. Na zobowiązaniach takich nie można się opierać do celów spełnienia MREL. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny również zapewnić, by – w przypadku gdy znaczne kwoty jakichkolwiek kategorii zobowiązań objętych niewypłacalnością są wyłączone z umorzenia lub konwersji długu na zasadzie obowiązkowej lub uznaniowej – wyłączenie to nie powodowało, że zobowiązania tej samej lub bardziej uprzywilejowanej kategorii ponoszą większe straty niż w przypadku niewypłacalności, ponieważ stanowiłoby to przeszkodę dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (5) W celu wyeliminowania przeszkód dla restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą nałożyć wymóg, by część MREL, o której mowa w art. 45 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, była spełniana przez podporządkowane umowne instrumenty umorzenia lub konwersji długu lub przez ustalenie wyższych minimalnych wymogów, bądź też przez alternatywne środki. Jeżeli ryzyko naruszenia zasady nie pogarszania sytuacji wierzycieli jest wystarczająco niskie, nie jest konieczne wprowadzanie zmian do MREL.
- (6) Niektóre instytucje podlegające dyrektywie 2014/59/UE, w szczególności infrastruktury rynku finansowego, które posiadają również zezwolenie na prowadzenie działalności jako instytucje kredytowe, posiadają wysoce specjalistyczne modele biznesowe i podlegają dodatkowym przepisom, co również należy uwzględnić przy ustalaniu wysokości MREL.
- (7) Aby zapewnić zgodność z nadzorem ostrożnościowym, w przeprowadzonej przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenie wielkości, modelu biznesowego, modelu finansowania i profilu ryzyka danej instytucji należy uwzględnić wyniki procesu przeglądu i oceny nadzorczej prowadzonego przez właściwy organ zgodnie z art. 97 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽¹⁾, o ile nie istnieją wyraźne przesłanki, że ze względu na które straty wynikające z restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy ocenić inaczej niż w przypadku kontynuacji działalności. Przy przeprowadzaniu procesu przeglądu i oceny nadzorczej i z zastrzeżeniem art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽²⁾ właściwy organ powinien brać pod uwagę wytyczne dotyczące wspólnych procedur i metod dotyczących procesu przeglądu i oceny nadzorczej (EBA/GL/2014/13) wydane przez EUNB zgodnie z art. 107 ust. 3 tej dyrektywy, dokładając wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.
- (8) Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą obejmować uzgodnienia dotyczące pokrywania strat i dokapitalizowania w ramach grupy, w tym za pomocą instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowanych przez instytucje na rzecz innych instytucji lub podmiotów należących do tej samej grupy. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny ustalać wysokość MREL z uwzględnieniem tych uzgodnień, w przypadku gdy uzgodnienia te stanowią integralną część preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grupy.
- (9) W celu zapewnienia, by możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zależała od udzielenia publicznego wsparcia finansowego oraz by unijny system mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełniał swój cel polegający na przyczynianiu się do stabilności finansowej, przy ustalaniu wysokości MREL organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny uwzględnić warunki przewidziane w art. 101 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do stosowania mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób, który pośrednio spowoduje przeniesienie części strat instytucji lub podmiotu do mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (10) Zgodnie z art. 45 ust. 6 lit. f) dyrektywy 2014/59/UE organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny również uwzględnić potencjalny negatywny wpływ, jaki upadłość instytucji miałaby na stabilność finansową. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zwracać szczególną uwagę na zapewnienie, by skuteczna restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji o znaczeniu systemowym nie była niemożliwa ze względu na wyczerpanie efektywnej zdolności instytucji do pokrywania strat i dokapitalizowania, jak przewidziano w art. 44 dyrektywy 2014/59/UE. Nie powinno to jednak prowadzić do ograniczenia lub zastąpienia potrzeby zapewnienia wystarczającej zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania w drodze umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych lub oznaczać, że mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien być stosowany do tych celów w inny sposób niż zgodnie z zasadami stosowania mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonymi w art. 44 dyrektywy 2014/59/UE, a w każdym przypadku wyłącznie w zakresie bezwzględnie koniecznym.

(1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

(2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

- (11) Zgodnie z art. 45 ust. 6 lit. e) dyrektywy 2014/59/UE organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny ocenić potencjalną wysokość wkładów wnoszonych przez system gwarancji depozytów na rzecz pokrycia kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez oszacowanie kwoty, którą system gwarancji depozytów mógłby w wykonalny i wiarygodny sposób wnieść zamiast depozytów gwarantowanych, jeżeli byłyby one objęte zakresem umorzenia lub konwersji długu. Przy przeprowadzaniu tej oceny organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, by one same oraz instytucja podjęły wszelkie rozsądne i konieczne środki, które są spójne z jej modelem finansowania, w celu zminimalizowania konieczności wniesienia wkładu z systemu gwarancji depozytów. Jeżeli w wyniku takiej oceny zostanie stwierdzone, że taki wkład jest prawdopodobny, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą podjąć decyzję o obniżeniu wysokości MREL. Wszelkie takie domniemane wkłady powinny być zgodne z ograniczeniami dotyczącymi takich wkładów określonymi w dyrektywie 2014/59/UE, a zatem mogą być najbardziej istotne dla instytucji finansowanych głównie poprzez depozyty gwarantowane.
- (12) Aby instytucje lub podmioty, w odniesieniu do których zastosowano instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, miały wystarczająco dużo czasu na spełnienie MREL, należy ustanowić okres przejściowy.
- (13) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.
- (14) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego przeprowadził otwarte konsultacje społeczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych związanych z nim kosztów i korzyści oraz zasięgnął opinii Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ustalanie kwoty niezbędnej do zapewnienia pokrycia strat

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalają kwotę na pokrycie strat, którą instytucja lub grupa powinny być w stanie pokryć.
2. W celu ustalenia kwoty na pokrycie strat zgodnie z niniejszym artykułem oraz ewentualnego wkładu wnoszonego przez system gwarancji depozytów na rzecz pokrycia kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 6, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z art. 45 ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE, zwraca się do właściwego organu o podsumowanie wymogów kapitałowych stosowanych obecnie w odniesieniu do instytucji lub grupy, a w szczególności:
 - a) wymogi w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 92 i 458 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁽¹⁾, które obejmują:
 - (i) współczynnik kapitału podstawowego Tier I na poziomie 4,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko;
 - (ii) współczynnik kapitału Tier I na poziomie 6 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko;
 - (iii) łączny współczynnik kapitałowy na poziomie 8 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko;
 - b) wszelkich wymogów utrzymywania dodatkowych funduszy własnych przewyższających te wymogi, w szczególności na podstawie art. 104 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2013/36/UE;
 - c) wymogów połączonego bufora, zgodnie z definicją w art. 128 pkt 6 dyrektywy 2013/36/UE;
 - d) wymóg dolnej granicy określonej w regulacjach Bazylea I zgodnie z art. 500 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - e) wszelkich mających zastosowanie wymogów dotyczących wskaźnika dźwigni.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

3. Do celów niniejszego rozporządzenia wymogi kapitałowe należy interpretować zgodnie z zastosowaniem przez właściwy organ przepisów przejściowych ustanowionych w części dziesiątej, tytuł I, rozdziały 1, 2 i 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz przepisów prawa krajowego dotyczących wykonania opcji przyznanych właściwym organom przez to rozporządzenie.
4. Kwota na pokrycie strat, która ma zostać ustalona przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, to suma wymogów, o których mowa w ust. 2 lit. a), b) i c), lub jakakolwiek wyższa kwota niezbędna do spełnienia wymogów, o których mowa w ust. 2 lit. d) lub e).
5. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może ustalić kwotę na pokrycie strat z zastosowaniem jednej z następujących metod:
- a) kwota na pokrycie strat równa jest standardowej kwocie na pokrycie strat określonej zgodnie z ust. 4;
- b) kwota na pokrycie strat może być:
- (i) wyższa niż standardowa kwota na pokrycie strat określona zgodnie z ust. 4, w przypadku gdy:
- konieczność pokrycia strat wynikających z restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie znajduje pełnego odzwierciedlenia w standardowej kwocie na pokrycie strat, biorąc pod uwagę informacje otrzymane od właściwego organu w odniesieniu do modelu biznesowego, modelu finansowania i profilu ryzyka danej instytucji zgodnie z art. 4, lub
 - konieczne jest ograniczenie lub usunięcie przeszkody dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub pokrycie strat związanych z instrumentami utrzymywanymi na potrzeby MREL, wyemitowanymi przez inne podmioty należące do grupy;
- (ii) niższa niż standardowa kwota na pokrycie strat określona zgodnie z ust. 4, w przypadku gdy, biorąc pod uwagę informacje otrzymane od właściwego organu w odniesieniu do modelu biznesowego, modelu finansowania i profilu ryzyka danej instytucji zgodnie z art. 4, spełnione są następujące warunki:
- dodatkowe wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w ust. 2 lit. b) i które zostały określone na podstawie wyników testów warunków skrajnych lub w celu pokrycia ryzyka makroostrożnościowego, zostały uznane za nieistotne dla konieczności zapewnienia możliwości pokrycia strat w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub
 - część wymogu połączonego bufora, o którym mowa w ust. 2 lit. c), została uznana przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za nieistotną dla konieczności zapewnienia możliwości pokrycia strat w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
6. W przypadku gdy zastosowanie ma możliwość przedstawiona w ust. 5 lit. b), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedstawia właściwemu organowi uzasadnione wyjaśnienie ustalonej kwoty na pokrycie strat, w ramach obowiązku organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zasięgnięcia opinii właściwego organu zgodnie z art. 45 ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 2

Ustalanie kwoty niezbędnej do dalszego spełniania warunków zezwolenia, dalszego prowadzenia działalności oraz podtrzymania zaufania rynkowego do instytucji

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalają kwotę dokapitalizowania, która byłaby konieczna do wdrożenia preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonej w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Jeżeli w wyniku oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostanie stwierdzone, że likwidacja instytucji w ramach zwykłego postępowania upadłościowego jest wykonalna i wiarygodna, kwota dokapitalizowania wynosi zero, chyba że organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustali, że kwota ta musi mieć wartość dodatnią, ponieważ likwidacja nie pozwoliłaby na osiągnięcie celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w takim samym stopniu jak alternatywna strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
3. Podczas szacowania zapotrzebowania instytucji na fundusze własne po wdrożeniu preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykorzystuje najnowsze zgłoszone wartości odpowiedniej łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko lub mianownika wskaźnika dźwigni, stosownie do przypadku, chyba że spełnione są wszystkie następujące warunki:
- a) w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określono, wyjaśniono i przedstawiono liczbowo wszelkie zmiany w zakresie zapotrzebowania na fundusze własne, które miały miejsce natychmiast w wyniku działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

b) zmiany, o których mowa w lit. a), uznawane są w ocenie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za wykonalne i wiarygodne bez zakłócania świadczenia funkcji krytycznych przez instytucję oraz bez sięgania po nadzwyczajne wsparcie finansowe inne niż wkłady z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 101 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE i zasadami ich stosowania określonymi w art. 44 ust. 5 i 8 tej dyrektywy.

4. Jeśli zmiany, o których mowa w ust. 3, zależą od działań nabywcy aktywów lub linii biznesowych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub osób trzecich, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządza uzasadnione wyjaśnienie dla właściwego organu dotyczące wykonalności i wiarygodności tej zmiany.

5. Kwota dokapitalizowania jest co najmniej równa kwocie niezbędnej do spełnienia mających zastosowanie wymogów kapitałowych niezbędnych do spełniania warunków zezwolenia po wdrożeniu preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

6. Wymogi kapitałowe, o których mowa w ust. 5, zawierają następujące elementy:

a) wymogi w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 92 i 458 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które obejmują:

(i) współczynnik kapitału podstawowego Tier I na poziomie 4,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko;

(ii) współczynnik kapitału Tier I na poziomie 6 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko;

(iii) łączny współczynnik kapitałowy na poziomie 8 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko;

b) wszelkie wymogi utrzymywania funduszy własnych przewyższające wymogi określone w lit. a) niniejszego ustępu, w szczególności na podstawie art. 104 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2013/36/UE;

c) wymóg dolnej granicy określonej w regulacjach Bazylea I zgodnie z art. 500 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

d) wszelkich mających zastosowanie wymogów dotyczących wskaźnika dźwigni.

7. Kwota dokapitalizowania zawiera również wszelkie dodatkowe kwoty, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje za niezbędne do podtrzymania wystarczającego zaufania rynkowego po restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

8. Standardowa dodatkowa kwota jest równa wymogowi połączonego bufora, o którym mowa w sekcji 1 rozdział 4 dyrektywy 2013/36/UE i który miałby zastosowanie do danej instytucji po zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Dodatkowa kwota wymagana przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może być niższa od standardowej kwoty, jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że niższa kwota byłaby wystarczająca do podtrzymania zaufania rynkowego i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję, jak i dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne wsparcie finansowe inne niż wkłady z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 101 ust. 2 oraz art. 44 ust. 5 i 8 dyrektywy 2014/59/UE.

Przy ocenie kwoty niezbędnej do podtrzymania zaufania rynkowego uwzględnia się, czy pozycja kapitałowa instytucji po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji byłaby odpowiednia w porównaniu z bieżącą pozycją kapitałową podobnych instytucji.

9. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacjach z właściwym organem i biorąc pod uwagę informacje otrzymane od właściwego organu dotyczące modelu biznesowego, modelu finansowania i profilu ryzyka danej instytucji zgodnie z art. 4, może zdecydować, że, nie naruszając przepisów ust. 3, po wdrożeniu strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonalne i wiarygodne byłoby niestosowanie całego lub części dowolnego dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych i wymogów w zakresie bufora obecnie mających zastosowanie do danego podmiotu. W tym przypadku ta część wymogu może nie być brana pod uwagę do celów określenia kwoty dokapitalizowania.

10. W ocenie, o której mowa w ust. 7, należy uwzględnić zasoby kapitałowe innych podmiotów należących do grupy, które w wykonalny i wiarygodny sposób byłyby dostępne w celu podtrzymania zaufania rynkowego do podmiotu po restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku podmiotów, które:

a) są jednostkami zależnymi grupy objętej skonsolidowanym MREL,

- b) po wdrożeniu preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nadal spełniałyby warunki, o których mowa w lit. a), oraz
- c) po wdrożeniu preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prawdopodobnie, jako indywidualny podmiot, nie utraciłoby zaufania rynkowego i dostępu do finansowania.

11. W przypadku gdy aktywa, zobowiązania lub linie biznesowe danej instytucji mają zostać podzielone między więcej niż jeden podmiot po wdrożeniu preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odniesienia do kwot ekspozycji na ryzyko i wymogów kapitałowych w ust. 1–10 należy rozumieć jako odniesienia do kwot łącznych dla wszystkich tych podmiotów.

Artykuł 3

Wyłączenia z umorzenia lub konwersji długu lub częściowe przeniesienia stanowiące przeszkodę w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa wszelkie zobowiązania, które są wyłączone z umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 44 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE lub co do których można zasadnie przypuszczać, że prawdopodobnie zostaną całkowicie lub częściowo wyłączone z umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 44 ust. 3 tej dyrektywy, bądź też zobowiązania, które zostały przeniesione na odbiorcę w całości, przy zastosowaniu innych narzędzi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Nie naruszając przepisów art. 6, jeżeli określone zobowiązanie, które kwalifikuje się do włączenia do MREL, określone jest jako potencjalnie całkowicie lub częściowo wyłączone zgodnie z ust. 1, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia, by MREL był wystarczający do celów kwoty na pokrycie strat określonej zgodnie z art. 1 oraz do osiągnięcia kwoty dokapitalizowania określonej zgodnie z art. 2 bez umorzenia lub konwersji tego zobowiązania.

3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, czy zobowiązania określone zgodnie z ust. 1 posiadają – w odniesieniu do wszystkich kategorii zobowiązań, które obejmują zobowiązania kwalifikujące się do włączenia do MREL – jednakowy lub niższy stopień uprzywilejowania w hierarchii wierzycieli, a także – w odniesieniu do każdej takiej kategorii – czy kwota określonych zobowiązań wynosi ponad 10 % tej kategorii.

Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że warunki, o których mowa w akapicie pierwszym, są spełnione, ocenia on również, czy konieczność pokrycia strat i wniesienia wkładu w dokapitalizowanie, co byłoby pokrywane ze zobowiązań, o których mowa w akapicie pierwszym (jeżeli nie zostały one wyłączone z umorzenia lub konwersji długu), może zostać zrealizowana z wykorzystaniem zobowiązań, które kwalifikują się do włączenia do MREL i nie są wyłączone z pokrywania strat lub dokapitalizowania, nie naruszając zasad zabezpieczających wierzycieli przewidzianych w art. 73 dyrektywy 2014/59/UE.

4. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzi ewidencję wszystkich założeń, wycen lub innych informacji wykorzystanych do ustalenia, że MREL spełnia warunki określone w ust. 3.

Artykuł 4

Model biznesowy, model finansowania i profil ryzyka

1. Do celów stosowania art. 45 ust. 6 lit. d) dyrektywy 2014/59/UE i w ramach konsultacji wymaganych zgodnie z art. 45 ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze pod uwagę informacje otrzymane od właściwego organu, w tym podsumowanie i omówienie wyników procesu przeglądu i oceny nadzorczej przeprowadzonego zgodnie z art. 97 dyrektywy 2013/36/UE, a w szczególności:

- a) podsumowanie oceny modelu biznesowego, modelu finansowania i profilu ryzyka instytucji;
- b) podsumowanie oceny, czy kapitał i płynność posiadane przez instytucję zapewniają należyte uwzględnienie ryzyka stwarzanego przez model biznesowy, model finansowania i profil ryzyka instytucji;

- c) informacje na temat sposobu, w jaki zagrożenia i słabości wynikające z modelu biznesowego, modelu finansowania i profilu ryzyka danej instytucji, zidentyfikowane podczas procesu przeglądu i oceny nadzorczej, są odzwierciedlone bezpośrednio lub pośrednio w dodatkowych wymogach w zakresie funduszy własnych nałożonych na daną instytucję zgodnie z art. 104 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2013/36/UE, w oparciu o wyniki procesu przeglądu i oceny nadzorczej;
- d) informacje o innych wymogach ostrożnościowych mających zastosowanie do instytucji w związku z zagrożeniami i słabościami wynikającymi z modelu biznesowego, modelu finansowania i ogólnego profilu ryzyka danej instytucji zidentyfikowanymi w wyniku procesu przeglądu i oceny nadzorczej.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są uwzględniane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli prowadzą one do jakiegokolwiek zmiany standardowych kwot na pokrycie strat i kwot dokapitalizowania, określonych w art. 1 ust. 5 i art. 2 ust. 9, w celu zapewnienia, by zmieniona wysokość MREL odpowiednio odzwierciedlała ryzyko wpływające na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wynikające z modelu biznesowego, profilu finansowania i ogólnego profilu ryzyka danej instytucji.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje właściwemu organowi uzasadnione wyjaśnienie sposobu, w jaki informacje te zostały uwzględnione we wszelkich takich zmianach, w ramach obowiązku organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zasięgnięcia opinii właściwego organu zgodnie z art. 45 ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE.

3. W przypadku podmiotu lub grupy, które podlegają wymogom kapitałowym i wymogom ostrożnościowym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012⁽¹⁾ lub rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014⁽²⁾, przy ocenie standardowych wymogów dotyczących pokrywania strat i dokapitalizowania zgodnie z art. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia należy uwzględniać wyłącznie wymogi kapitałowe zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 i dyrektywą 2013/36/UE.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zmienić kwotę na pokrycie strat, aby uwzględnić wykonalne i wiarygodne wkłady na rzecz pokrywania strat i dokapitalizowania przewidziane z określonych źródeł zgodnie z wymogami rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub rozporządzenia (UE) nr 909/2014.

4. W przypadku podmiotów będących jednostkami zależnymi grupy objętej skonsolidowanym MREL organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wyłączyć ze swojej oceny kwoty na pokrycie strat i kwoty dokapitalizowania wszelkie bufory, których wysokość ustala się jedynie na zasadzie skonsolidowanej.

5. Jeżeli jako organ odpowiedzialny za ustalanie wskaźnika bufora antycyklicznego został wyznaczony organ inny niż właściwy organ, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zażądać dodatkowych informacji od tego wyznaczonego organu.

Artykuł 5

Wielkość i ryzyko systemowe

1. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze pod uwagę wymogi ustanowione w art. 44 dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do instytucji i grup, które zostały określone przez odpowiednie właściwe organy jako globalne instytucje o znaczeniu systemowym lub inne instytucje o znaczeniu systemowym, lub w odniesieniu do jakichkolwiek innych instytucji, w przypadku których właściwy organ lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zasadnie uznał, że ich upadłość może stwarzać ryzyko systemowe, i które nie są objęte zakresem stosowania art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli zgodnie z art. 45 dyrektywy 2014/59/UE wspólna decyzja w sprawie MREL przyjęta przez kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymagana jest w odniesieniu do instytucji, które zostały określone przez odpowiednie właściwe organy jako globalne instytucje o znaczeniu systemowym lub inne instytucje o znaczeniu systemowym, oraz do instytucji w ich obrębie, a także w odniesieniu do jakichkolwiek innych instytucji, w przypadku których właściwy organ lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zasadnie uznał, że ich upadłość może stwarzać ryzyko systemowe, każde obniżenie szacunkowych wymogów kapitałowych po restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 2 ust. 3 jest dokumentowane i wyjaśniane w ramach informacji przedstawianych członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywę 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1).

Artykuł 6

Wkład z systemu gwarancji depozytów na finansowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może obniżyć MREL, by uwzględnić kwotę, którą zgodnie z przewidywaniami system gwarancji depozytów wniesie na rzecz finansowania preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 109 dyrektywy 2014/59/UE.
2. Wielkość takiego obniżenia MREL opiera się na wiarygodnej ocenie potencjalnego wkładu z systemu gwarancji depozytów i spełnia co najmniej następujące warunki:
 - a) jest niższa od wyniku ostrożnej wyceny potencjalnych strat, które system gwarancji depozytów poniósłby, gdyby instytucja została zlikwidowana w ramach zwykłego postępowania upadłościowego, biorąc pod uwagę stopień uprzywilejowania systemów gwarancji depozytów zgodnie z art. 108 dyrektywy 2014/59/UE;
 - b) jest niższa od wartości granicznej wkładów systemu gwarancji depozytów określonej w art. 109 ust. 5 akapit drugi dyrektywy 2014/59/UE;
 - c) uwzględni ogólne ryzyko wyczerpania dostępnych środków finansowych systemu gwarancji depozytów ze względu na konieczność wniesienia wkładów w związku z większą liczbą bankructw lub restrukturyzacji i uporządkowanych likwidacji banków; oraz
 - d) jest zgodna z innymi odpowiednimi przepisami prawa krajowego oraz obowiązkami i zadaniami organu odpowiedzialnego za system gwarancji depozytów.
3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z organem odpowiedzialnym za system gwarancji depozytów, dokumentuje swoje podejście w odniesieniu do oceny ogólnego ryzyka wyczerpania dostępnych środków finansowych systemu gwarancji depozytów i wprowadza obniżenia zgodnie z ust. 1, pod warunkiem że ryzyko to nie jest zbyt duże.

Artykuł 7

Łączna ocena wysokości MREL

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, by wysokość MREL była wystarczająca, by umorzenie lub konwersja kwoty funduszy własnych i kwalifikujących się zobowiązań kwalifikowalnych były co najmniej równe sumie kwoty na pokrycie strat i kwoty dokapitalizowania, określonych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 1 i 2, z zastrzeżeniem przepisów ustanowionych w art. 3–6.
2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedstawiają obliczoną wysokość MREL jako odsetek zobowiązań i funduszy własnych instytucji ogółem, przy czym zobowiązania wynikające z instrumentów pochodnych są włączane do zobowiązań ogółem przy założeniu, że w pełni uznaje się prawo kontrahenta do rekompensaty.
3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają harmonogram i procedurę aktualizacji wysokości MREL, uwzględniając, co następuje:
 - a) konieczność aktualizacji wysokości MREL równoległe z oceną możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) kwestię tego, czy niestabilność zobowiązań i funduszy własnych danego podmiotu lub grupy wynikająca z modelu biznesowego mogłaby spowodować, że wysokość MREL przestanie być właściwa wcześniej niż zakładano.

Artykuł 8

Uzgodnienia przejściowe i mające zastosowanie po zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 7 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą ustalić odpowiedni okres przejściowy, na osiągnięcie ostatecznej wysokości MREL lub w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, w stosunku do których zastosowano instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Do celów ust. 1 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają odpowiedni – jak najkrótszy – okres przejściowy. Powiadamiają one także instytucję o planowanej wysokości MREL na każdy okres 12 miesięcy w okresie przejściowym. Po upływie okresu przejściowego ostateczna wysokość MREL równa jest kwocie określonej zgodnie z art. 7.

3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają możliwość późniejszej zmiany zarówno okresu przejściowego, jak i wszelkich planowanych MREL.

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 maja 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
